

► OSEBNO: MARIJAN MARKEŽIČ

Mladosten, dinamičen, dejaven ...

Marijan Markežič, na Goriškem vsestransko angažiran in priljubljen duhovnik, je letošnji zlatomašnik

Marijan Markežič letos združuje dva pomembna mejnika: kot duhovnik zlato mašo, ki jo bo z verniki pastoralne enote Gorica - Brda proslavil to nedeljo, 21. junija, ob 18. uri v cerkvi v Pevmi; kot urednik *Pastirčka* pa častitljivo 80-letno izdajanje otroške revije. Kot je dejal za *Novi glas*, se dneva izpred 50 let, ko je škof Janez Jenko posvetil sedem primorskih duhovnikov, spominja kot dneva veselja in pripravljenosti na vse, kar bodo škofje ter njihov in njegov šef predvideli zanj. Odločil se je, da ne bo nikdar vprašal, kam naj gre, in ne bo nikoli rekel, da ne gre, ko bo škof nekaj določil. Doda, da je zadovoljen z vsemi odločitvami in da bi ponovil vse,

kar je v teh letih naredil z Božjo pomočjo in s podporo dobrih ljudi, ki so z njim imeli potrpljenje in so zmogli sodelovati, kljub temu da je *Istrijan*.

Potrebe so vedno večje

»Največ veselja je vedno na začetku,« pove. Najprej je bil na Pivškem, nato skoraj tri leta v Kopru, kjer je bil odgovoren za mladinsko pastoralo in imel veliko sodelavcev. Na Obali so z vrstniki, že poročenimi sodelavci iz mladosti, obnovili veliko stvari, tudi mladinska srečanja.

»Najtežje je to, da so potrebe vedno večje in vsega ne zmoreš narediti. Duhovnikov je zmeraj manj, proces uvajanja laikov zahteva svoj čas. Ljudje po naših župnijah še niso povsem

zreli za pastoralna področja, saj vsaka vas, ne le pri nas, najraje nadaljuje po svoji poti. Težko je uveljaviti mišljenje, da moramo župnije združevati. Maša ne more biti vsak teden v vsaki vasi, treba bo urediti drugače. To ni samo naš problem. Če ga damo Bogu v roke, mislim, da ga bomo tako ali drugače tudi rešili,« razmišlja o izzivih časa.

Potrebovali so mladega

Spominja se, da je bil msgr. Oskar Simčič eden od »krivcev«, da je prišel v Gorico. »Nekaj let so goriški duhovniki prosili in pričakovali mlajšega primorskega duhovnika. Nekega dne me je škof Jenko poklical na razgovor, tam so bili tudi goriški nadškof Cocolin, kancler Simčič, koprski

1979

JE postal duhovnik na Goriškem (46 let).

10

LET je bil najprej duhovnik v Gorici.

1989

JE postal odgovoren za župnije Sovodnje ob Soči, Gabrje in Vrh sv. Mihaela (20 let).

20

LET je duhovnik v duhovniji sv. Ivana v Gorici in v Pevmi, Štmavru, Števerjanu, Jazbinah, Subidi, Podgori.

40

LET je urednik otroške revije Pastirček.

2017

JE prejel 13. priznanje Kazimirja Humarja.

kancler in dva dekana. Jenko je dejal: 'Prišli so te iskat. Kaj praviš?' Odgovoril sem: 'Jaz sem že obljubil, da sem pripravljen sprejeti vse, kar boste določili.' Po enem tednu je bil v Gorici. Prvih 10 let je bil v mestu, potem 15 let v sovodenjski občini. Že približno 20 let je v Gorici, zraven so prišle še župnije Pevma, Štmaver, Števerjan, Jazbine, Subida, Podgora.

Vodi pastoralno enoto Gorica - Brda. Duhovnikov je vedno manj, župnij, ki jih upravlja, pa vedno več. Kako mu to uspeva? »Gre s pametnim programiranjem. Po drugi strani pa že samo stanje piše program in sosledje. Zdaj skupaj s patrom

Janom Cvetkom obvladujeva to situacijo, skrbiva za župnije Gorica, Pevma, Štmaver, Števerjan, Jazbine, Subida, Podgora, zraven pa še za sestre na Korzu in v Ulici Don Bosko.«

Urednik Pastirčka

Poleg tako zahtevnega pastoralnega dela že več desetletij urejuje revijo za mlade *Pastirček*, ki letos praznuje 80 let. Spominja se, da je pri reviji začel sodelovati takoj, ko je omagala Ljubka Šorli. Dve leti ga je urejala Ljuba Smotlak s Tržaškega, nato ga je po naravni poti začel voditi on. »Postal sem urednik in potem tudi 'razpečevalec', to želim biti še zmeraj, saj se tako lahko sreču-

jem z učitelji in otroki na Tržaškem ter na Goriškem vsaj enkrat na mesec. Najraje jih obiščem za odmor, tako da lahko vidim svoje male sodelavce. Zelo lepo in koristno je, da lahko računam na uredniški odbor, starše, veroučitelje, pa tudi otroci imajo veliko vlogo.«

Pri vzgoji je treba sejati

O današnjih otrocih poudari, da zaupajo tistemu, ki jih ima rad, ki jim želi dobro, ki se z njimi tudi igra. »Mislim, da so v tem vedno enaki. Jaz imam olajšano delo, ker sem večino učiteljev in staršev imel pri verouku na srednji šoli, pa tudi preko skavtov, glasbenih šol, drugih organizacij in srečanj sem povezan z njimi. Osebn stik je pri takih stvareh zelo pomemben. Prejemam nasvete, želje in kritike, vse to skušamo uresničevati v dobro otrok. Če otroke spodbudimo na primeren način, bodo sodelovali. In, hvala Bogu, pri *Pastirčku* sodelujejo. Vsak mesec prejemam po 200 risbic, žal jih lahko objavim le 30, 40. Za naslovno stran ob koncu šolskega leta dobim čez tisoč risbic. Večina otrok najprej pogleda Packa, vrstnika, ki govori spakedranščino. Zabavajo se, ko spodaj zapišejo stavke v pravilni slovenščini. To je lepa stvar! Pred leti smo že izdali knjižico, zdaj imamo gradiva za vsaj še dve knjižici po 100 strani.«

Otrokom želi vse dobro na vseh področjih. Ne domišlja si, da si bodo zapomnili vse, kar bodo slišali. »Moja naloga kot urednika, duhovnika, kulturnega, prosvetnega in ne vem kakšnega delavca pri vzgoji mladih pa je sejati. Potem prepuščam rast Tistemu, ki daje rast. In to je v skladu tudi z mojim duhovniškim vodilom: veselite se, prosite, bodite hvaležni, ne bodite v skrbeh, ker bo Božji mir presegel vse vaše misli, besede in dejanja.«

Korak za korakom

Kaj bi ob duhovniškem jubileju položil na srce vernikom, ki so mu zaupani? »Zelo preproste stvari. Skupaj lahko naredimo veliko. Če se ukvarjamo vsak s svojimi problemi, se bomo zagozdili. Zato je edina rešitev ta, da odpremo svoje obzorje, da se damo Bogu na razpolago, da postanemo Njegova usta, Njegovo srce in Njegove roke, potem pa se dogovarjamo in pot delimo z drugimi. V nebesa ne pojde vsak sam, v nebesa bomo šli vsi skupaj.«

IVO ŽAJDELA

Erika Jazbar, publicistka

Zlatomašnik? Nemogoče! Tako se bo odzval vsak Goričan na novico, da je bil Marijan Markežič posvečen v duhovnika pred petimi desetletji. Glavnino svojega poslanstva je uresničil med Slovenci v Italiji, odgovarja za kopico župnij, cerkva, občestev, je referenčna osebnost tudi za tiste, ki ne zahajajo v cerkev in ki niso Slovenci. Je mladosten, dinamičen, dejaven na različnih koncih in na številnih področjih, človek dejanj in pozitivnega razmišljanja, v od vekomaj zapletenem času in prostoru vidi prej izziv kot težavo. Prevzamejo te njegova energija, vztrajnost, trdnost in pa globoka vera, ki je zanj vir vsega.